

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w Poznaniu, Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie

Przewodniczący: SSR Agata Marszałek

Protokolant: sekretarz sądowy Roma Mikołajczak-Walczak

na posiedzeniu jawnym w dniu 18 października 2016 r. rozpoznał sprawę

z powództwa: R. K.

przeciwko: W. K.

o: ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

1. Ustala, że obowiązek alimentacyjny powoda R. K. względem pozwanej W. K. wynikający z treści wyroku Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 20 sierpnia 2001 r. sygn. akt IX RC 1110/00 ustał z dniem 01 lipca 2016 r.
2. Kosztami procesu obciąża powoda.

SSR Agata Marszałek

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 lipca 2016 r. R. K. wystąpił przeciwko W. K. z powództwem o ustalenie, że ciężący na powodzie względem pozwanej obowiązek alimentacyjny ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 20 sierpnia 2001 r. wydanym w sprawie IX RC 1110/00 wygasł z dniem 1 lipca 2016 r., nadto o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwana liczy 26 lat i uchyla się od dokładania starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

W piśmie procesowym stanowiącym odpowiedź na pozew pozwana uznała żądanie pozwu w zakresie roszczenia o ustalenie wygaśnięcia ciężącego na powodzie względem niej obowiązku alimentacyjnego oraz wniosła o nieuwzględnienie żądania zasądzenia od niej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana podała, że powód od około dwóch lat nie łoży na jej utrzymanie, a akceptując zaistniały stan rzeczy pozwana nie dała żadnych podstaw do wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2001 r. Sąd Rejonowy w Poznaniu zasądził od powoda R. K. na rzecz małoletniej wówczas pozwanej W. K. rentę alimentacyjną w kwocie po 390 zł miesięcznie, płatną z góry do dnia 10-ego każdego miesiąca do rąk jej matki, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat – w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 czerwca 1998 r. wydanym w sprawie XII 1012/96.

Pozwana liczy 25 lat i jest już samodzielna finansowo, aktualnie spodziewa się dziecka. Z ojcem nie utrzymuje kontaktu od około 6-7 lat.

niesporne, nadto **dowód**: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 20.08.2001 r. w sprawie IX RC 1110/00 (k. 19-20)

Opisany wyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentu w postaci odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 20.08.2001 r. w sprawie IX RC 1110/00, który to dowód uznał za wiarygodny, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała jego prawdziwości ani mocy dowodowej, a brak było podstaw do ich kwestionowania z urzędu.

Wobec uznania roszczenia przez pozwaną Sąd pominął dowód z przesłuchania stron albowiem wszelkie istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione.

Sąd zważył, co następuje

W rozpoznawanej sprawie powód domagał się uchylenia ciężącego na nim względem pozwanej obowiązku alimentacyjnego. Pozwana uznała żądanie.

Na zasadzie art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Podstawę prawną zgłoszonego żądania stanowił art. 138 k.r.o. w świetle którego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Pozwana jest już osobą dorosłą, samodzielną finansowo, aktualnie spodziewa się dziecka. W tych okolicznościach Sąd uznał, że uznanie żądania pozwu nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza też do obejścia prawa, w związku z czym orzekł jak w punkcie 1. wyroku.

Na zasadzie art. 101 k.p.c. zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. Powód wywodził, że alimenty na rzecz pozwanej przekazywał do sierpnia 2016 r. Pozwana twierdzenia te zakwestionowała, a powód mimo spoczywającego na nim ciężaru dowodu ich nie udowodnił. Sąd podzielił stanowisko pozwanej co do tego, że skoro akceptowała zaistniały stan rzeczy i nie dochodziła od powoda przysługujących jej roszczeń alimentacyjnych, to nie dała mu powodu do wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie i uznała przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. Stąd brak było podstaw do zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, którymi w punkcie 2. wyroku Sąd obciążył R. K..

SSR Agata Marszałek